

Vážení spoluobčané,

ještě před několika lety mě mnohdy „žabomyší“ sousedské hašteření připadalo jako sranda, bez níž se správná dědina neobejde. Mnohdy až komické scénky, o nichž se vykládalo a tradovaly se léta, mě bavily a nepřikládala jsem jim žádný velký význam. Brala jsem to jako jakýsi vesnický kolorit. To vše až do doby, než jsem se ocitla v úřadě starostky. Najednou jsem zblízka uviděla tu pravou podobu „sousedovic zdechlé kozy“. Ano, opravdu jsem dříve netušila, jak různorodé a pestré jsou mezilidské vztahy a v co všechno mohou vyústit. A už vůbec jsem netušila, že by se tím vším mohl nebo měl starosta spolu se zaměstnanci úřadu zabývat.

Dnes již chápu a považuji to za naprosto přirozené, že se občan, bydlící v naší obci, obrací se svými problémy na obecní úřad. Teď však nemám na mysli problémy týkající se zákonem daných úředních pravomocí spadajících do samostatné působnosti obce, jako např. stavební záležitosti, poplatky, odpady a další. Mám na mysli ty nejobyčejnější denní mezilidské problémy, které s sebou nese život v obci.

Začalo léto, všichni se těšíme na prázdniny a dovolené a tak mi dovolu napsat dnešní úvodník spíše odlehčenou formou avšak o věcech docela vážných.

Přes nejrůznější oznámení o ztrátách a nálezech hodinek, brýlí, deštníků, klíčů, šperků, dokladů, mobilních telefonů, peněženek, batohů, jízdních kol, psů, koček, papoušků ba dokonce želvy či fretky, nám občané podávají také různé informace, a to nejvíce o pobíhajících zvířatech, především psech a koních. Velmi časté jsou také telefonické dotazy typu proč neteče voda a kdy už konečně poteče, proč nejde elektrický proud (přestože informace visí o výluce na každém sloupu a pětkrát jsme to hlásili), kdy máme úřední hodiny, jestli ověřujeme podpisy apod. To vše je celkem pochopitelné a dá se říci i užitečné. Ti zvědavější občané se chtějí za pomoci pracovníků úřadu dopátrat nejrůznějších telefonních čísel, adres či údajů o zaměstnání některých občanů a ti nejzvědavější chtějí vědět, kdy má narozeniny třeba jejich sousedka.

Nejvíce se však občané obracejí na úřad, když jsou s *něčím* nebo s *někým* nespokojení, když jim *něco* nebo *někdo* vadí, když jim *něco* nebo *někdo* znepríjemňuje jejich život. A tak bez nároku na uspořádání podle důležitosti a významu uvádím stručný seznam příčin nejčastějších stížností:

- volně se vyskytující kočky
- kočky vykonávající potřebu v sousedově zahradě
- kočky provokující sousedova psa
- volně se pohybující psi bez náhubku
- štěkot a vytí psů
- zápach domácích zvířat
- výkaly a exkrementy zejména od psů a koní
- černé skládky
- nepořádek u souseda na pozemku
- neoprávněné využívání sousedova pozemku
- umělé překážky zejména kameny znemožňující plynulé otáčení nebo výjezd z pozemků
- sečení trávy - v neděli, brzy ráno, po obědě nebo pozdě večer
- hluk cirkulárky - v neděli, brzy ráno, po obědě nebo pozdě večer
- příliš pilní a hluční domácí „víkendoví“ kutilové
- parkování před sousedovou garáží
- nesprávné parkování na komunikacích
- pálení trávy, listí a dřeva
- kouř z komínů a zápach
- stromy či dřeviny vysázené těsně na hranici sousedova pozemku
- hlasitá televize či rádio u sousedů
- hlasitá hudba při veřejné produkci
- hluk zemědělských strojů
- hluk z letadel
- prach, seno, sláma
- vzájemná netolerance starousedlíků a nových občanů v obci
- nadměrný výskyt komárů
- velký provoz
- nedodržování rychlosti v obci
- ohňostroj, petardy
- kohoutí kokrhání
- zvonění kostelních zvonů a další

S podobnými příčinami stížností občanů a s celou řadou dalších se potýkají obecní úřady v celé republice. Na jedné straně stojí původce problému a na druhé straně nespokojený občan. A právě různorodost a návyky každé skupiny občanů mohou být velmi rozmanité a v mnoha ohledech se střetávat. Samozřejmě že máme zákony, obecně závazné vyhlášky, policii, přestupkové komise a soudy, které o sporech rozhodují. Přesto si myslím, že tou nejlepší cestou a mnohdy i jedinou je vzájemná komunikace a jak se říká selský rozum. To vše je pochopitelně závislé na lidech, občanech a jejich vůli spolu žít. Což jinými slovy znamená respektovat jakési nepsané zásady dobrého sousedství. Ani my na obecním úřadě mnohdy nemáme jiný nástroj, než vzájemné pochopení a dobré slovo. A vězte, že to funguje nejvíc. A z toho mám dobrý pocit. Zkrátka, když se chce, lze opravdu vyřešit i ty nejpalčivější sousedské problémy, které ve vesnici našeho typu vždycky byly, jsou a budou. Pojdme je však řešit s nadhledem a noblesou. Pojdme společně vytvářet svůj domov.

Dana Kłosová

starostka

Kalendárium

14.5. – 17.5.

Počítačový kurz „Senioři komunikují“.

20.5.

Vítání občánků.

24.5.

Škvaření vajec v Březovém háji – naši důchodci.

26.5.

Bodlák – ukončení divadelní sezony.

31.5.

Účast správní pracovnice Věry Košťálové na školení „Rozhodování na obcích 1. stupně – praktické postupy, příklady a vzory rozhodnutí“.

1.6.

Kácení „Máje“ u obecního úřadu – naši hasiči.

2.6.

Soutěž mladých hasičů.

3.6.

Pout'.

5.6.

Kolaudace propustku a přeložky vodovodního řádu Na Drahách.

5.6.

Kurz první pomoci.

6.6.

11. zasedání zastupitelstva obce Bernartice nad Odrou.

9.6.

Dětský den.

9.6.

XIV. ročník zábavného soutěžení Hry bez venkovských hranic tentokrát ve Skotnici.

Kalendář akcí

➤ so	23.6.	Den obce
➤ so	30.6.	Kněžské svěcení v Ostravě
➤ ne	8.7.	Primiční mše svatá v Bernarticích nad Odrou

Den obce Bernartice nad Odrou

Srdečně zveme všechny občany na letošní oslavu Dne obce (viz. vložená pozvánka). Z pestrého programu si jistě můžete vybrat. Věříme, že počasí bude příjemnější než v loňském roce. Vstupenka je opět slosovatelná. Můžete tak vyhrát zajímavou cenu.

Na vaši návštěvu se těší pořadatelé i účinkující

Podzimní zájezd pro občany

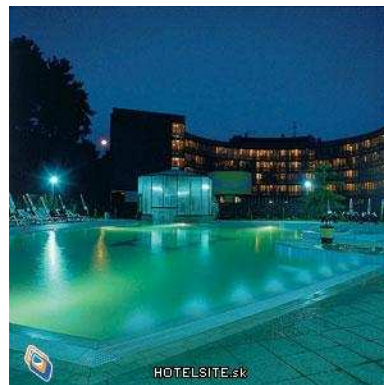
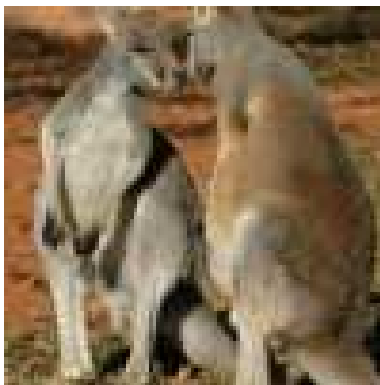
V březnovém zpravodaji jsme vás, naše spoluobčany, oslovily s nabídkou zájezdu do Bojnic. Protože jsme nevěděly, zda bude o zájezd zájem, nechtěly jsme zbytečně dopředu objednávat autobus. Naše obavy se nepotvrdily a již nyní se nám přihlásilo asi 30 zájemců. Zájezd se konat bude a my se můžeme těšit na prohlídku místní zoologické zahrady nebo návštěvu jednoho z nejkrásnějších středoevropských zámků, ale hlavně - vyhřejeme se koupáním v místních lázních (2 vnitřní a 1 venkovní bazén s termální vodou).

Do Bojnic pojedeme **v pátek 28.9.2012** (státní svátek)

Cena dopravy: 350,-Kč

Bližší informace k zájezdu naleznete v březnovém zpravodaji nebo na webu obce: www.bernarticenadodrou.cz v odkaze: Kalendář akcí.

„Kdo chce v září s námi jeti, dejte nám to hned vědět!“

Závaznou přihlášku s platbou za zájezd můžete provést nejpozději do 20. srpna 2012.

Těšíme se na vás.

Maruška a Věrka

Kontakty:

Marie Mertová, mob. 733 386 628

Věra Košťálová, mob. 724 355 239

e-mail: obec@bernarticenadodrou.cz

Vítání občánků

V neděli 20. května 2012 se konalo slavnostní vítání občánků. Slavnostního obřadu se zúčastnili rodiče s dětmi v doprovodu ostatních rodinných příslušníků a přátel. Do naší obce byly přivítány tyto děti:

Karolína Bezděková, Alžběta Zelenková, Tomáš Haitl, Klára Barošová, Elizabeth Brandová a Kristian Rigole.

Svým pěkným vystoupením přivítaly malé kamarády také děti z naší základní a mateřské školy.

Za Komisi pro občanské a sociální záležitosti
Milena Šturalová

Kurz první pomoci

Dne 5.6.2012 se konal kurz první pomoci, kterého se zúčastnilo 15 občanů z naší obce. K tomuto účelu jsme využili útulné prostory naší základní školy.

Poutavý výklad paní magistry Radmily Vrbkové ze Zdravotnické sekce Mendelovy střední školy v Novém Jičíně byl doplněn promítáním a praktickými ukázkami první pomoci.

Měli jsme možnost osvěžit si znalosti z této důležité problematiky a vyzkoušet si základní techniky první pomoci.

Věřím, že pro všechny zúčastněné byly získané informace přínosné. Nezbyvá než si přát, abychom je v životě raději nepotřebovali. A pokud ano, abychom mohli žít s dobrým pocitem, že jsme udělali všechno, co bylo v našich silách.

Za Komisi pro občanské a sociální záležitosti
Milena Šturalová

Upozornění

V době letních prázdnin bude místní knihovna otevřena vždy jen
v pondělí od 15.00 do 17.00 hodin.

Ludmila Kelnarová
knihovnice

Uzavření MŠ o prázdninách

Mateřská škola bude v době prázdnin uzavřena od 9. července do 17. srpna.

Sport ve škole

Každoročně se v Základní škole v Šenově u Nového Jičína koná sportovní den pro děti pod názvem „Pohár starosty Šenova“. Je to velká akce, kde žáci 2. stupně měří své síly ve florbale, fotbale, volejbalu a tenise. Žáci 1. stupně bojují v atletických disciplínách a ve vybíjené.

Kvůli špatnému počasí se odehrála pouze vybíjená žáků 5. ročníku v tělocvičně. Zúčastnili se jí děti ze Šenova, Kunína, Bartošovic a my. My, abychom sestavili družstvo, jsme nastoupili celý 4. a 5. ročník. Ve složení družstva jsme byli v porovnání s plně organizovanými školami v nevýhodě. Ale to jsme věděli a proto jsme se snažili tento handicap dohnat pilným trénováním. A docela se nám to vyplatilo. Skončili jsme na 3. místě, ale nic jsme nedali zadarmo. Celkové pořadí: 1. místo – Šenov, 2. místo – Kunín, 3. místo – Bernartice, 4. místo – Bartošovice.

Domácím děkujeme za pozvání a těšíme se na další ročník.

Na ukončení školní sportovní sezony žáků 1. a 2. ročníku se konal florbalový turnaj nejmladších žáků. Zúčastnili se ho všichni žáci 1. a 2. ročníku. Děti se rozdělily do 5 družstev v tomto složení: Bobříci – Míša Petr, Pavel Hopp, Markéta Hájková, Lidka Laresová, Tygříci – Honza Horák, Vašek Handrych, Tereška Pavlíková, Nela Kelnarová, Orlíci – Ondra Staněk, Cyril Haitl, Anetka Glogarová, Agáta Papáková, Čikmánci – Adéla Školoudíková, Elen Bonková, Samuel Tomáška, Kristýna Řeháková, Lachtani – Lucka Bayerová, Martin Boháč, Lukáš Hubr, Šárka Škrabáková.

Děti bojovaly s velkým nasazením. A jak to dopadlo? Na 1. místě se umístilo družstvo „ORLÍCI“, na 2. a 3. místě se umístila družstva „BOBŘÍCI“ a „TYGŘÍCI“, 4. místo obsadilo družstvo „LACHTANI“, na 5. místě se umístili „ČIKMÁNCI“. Přesto, že umístění byla různá, diplomy a odměny byly pro všechny.

Věřím, že nadšení a bojovnost dětem vydrží a příští rok se znovu u tohoto turnaje všichni sejdem.

Mgr. Jana Rusínová

Zájezd pro důchodce

V pátek 11. května se konal zájezd pro důchodce pod vedením „Marušver“, který se jako každoročně vydařil. Tentokrát jsme navštívili Jižní Moravu. V městečku Ždánice se nám zalíbilo Vrbasovo muzeum, navštívili jsme Archeoskanzen v Modré a poutní místo na Velehradě. Odtud jsme jeli na státní zámek v Buchlovicích, kde jsme si prohlédli nejen krásný zámek, ale i velikou zámeckou zahradu. Po skončení prohlídky jsme šli na velmi chutnou večeři a pak hupkydupky do autobusu a na zpáteční cestu domů.

Byl to velice pěkně prožitý den. Děkujeme „Marušver“ a těšíme se na další poznávání naší krásné vlasti.

Božena Volfová

Díky tomu, že počet přihlášených seniorů nenaplnil kapacitu autobusu, měla jsem možnost jet s manželem na „důchodcovský“ zájezd také já. Program byl zajímavý a bohatý a měla jsem možnost poznat místa, na kterých jsem dosud nebyla.

První zastávkou bylo Vrbasovo muzeum ve Ždánicích, které má 19 stálých expozic s více než 3000 exponáty. V archeologické expozici se nalézají vykopávky z blízkého okolí od mladší doby kamenné až po raný a vrcholný středověk. Z paleontologických nálezů sem patří i fosilní mamutí kel, obratel a zuby jeskynního medvěda. Bohatou sbírku představují motýli, brouci, ptáci, savci a trofeje zámeckého panstva. Technická expozice, která zahrnuje 10 pohyblivých modelů, vyrobených podle skutečné podoby, byla myslím nejzajímavější. Je v ní například model staré vesničky, parní lokomobily, průmyslový parní stroj, větrná pumpa, vodní a větrné mlýny.

Další zastávkou byl Archeoskanzen Modrá. Toto Velkomoravské sídliště středního Pomoraví se nachází nedaleko Uherského Hradiště na silnici Staré Město - Velehrad. Skanzen žije každodenním životem, pokusnými tavbami kovů, výrobou keramiky, zemědělskou výrobou i neustále prováděným archeologickým výzkumem. Podle mě je to velmi zajímavé a ojedinělé místo.

V bezprostřední blízkosti skanzenu se nachází významné poutní místo Velehrad, kde jsme se také na chvíli zastavili. Bazilika Nanebevzetí Pany Marie a Sv. Cyrila a Metoděje a její okolí prochází v současné době rekonstrukcí. V prostorách bývalého kláštera nyní funguje čtyřleté arcibiskupské gymnázium s názvem Stojanovo gymnázium Velehrad s vlastním internátem.

Areál s bazilikou a přilehlými budovami byl v dubnu 2008 prohlášen za Národní kulturní památku. Mám zato, že návštěva tohoto místa musí být pro každého neopakovatelným a krásným zážitkem.

Poslední zastávkou našeho zájezdu byl zámek Buchlovice. Areál zámku tvoří dvě samostatné půlkruhové stavby. Oba dvory dohromady tvoří kulaté nádvoří, v jehož středu stojí kamenná kašna. V interiérech je k vidění 18 historicky zařízených místností ve stylu baroka, rokoka a nového baroka, hudební sál a spousta kuriozit. Francouzská zahrada plynule přechází v anglický park plný vzácných dřevin. Myslím si, že je to jeden z nejkrásnějších zámků na Moravě.

Počasí bylo po celý den příjemné, nepotkali jsme se s žádnou neochotou či nepříjemností takže myslím, že mohli být všichni účastníci spokojeni.

Na závěr musím velmi pochválit organizaci celého zájezdu: Věrka Košťálová je už v tomto profesionál a s Maruškou Mertovou tvoří sebranou dvojici.

Díky a zase někdy.....

Josefina Bayerová

Škvaření vajec

Dne 24.5.2012 naše důchodkyně v Březovém háji oslavily Svatý duch a uškvařily si vajíčka. Počasí nám přálo a pěkně jsme si to užily.

Chtěla bych poděkovat paní Tatěně Staňkové, která nám do háječku přinesla i sladký zákusek.

Božena Volfová

Kácení máje

V pátek 1. června 2012 proběhlo tradiční kácení máje. Počasí nám tentokrát moc neprálo, ale i tak se před hasičskou zbrojnicí sešlo dost lidí, aby se vše podařilo. Hasiči připravili tradičně bohaté občerstvení a pěknou tombolu. Po posilnění shazující čtyři malou štamprlkou se „Májka“ podařila shodit na předem vytypované místo, takže nedošlo k žádným škodám na kolotočích, které již stály v těsné blízkosti. Před hasičskou zbrojnicí ve velkých párty stanech se posedělo až do pozdních večerních hodin.

Myslím si, že zúčastnění se všichni dobře pobavili, pojedli a popili, což je při takových akcích nejdůležitější.

za hasiče
Tomáš Horut

Hasičská soutěž mladých

V sobotu 2. června 2012 jsme před obecním úřadem pořádali hasičskou soutěž mladých hasičů v kategoriích mladší a starší žáci. Bylo to již potřetí, co jsme tuto soutěž organizovali.

Mimo sbory z našeho okrsku, a to z Vlčnova, Janovic, Palačova, Petřkovic, Hůrky, Starojické Lhoty a Jičiny, k nám dorazily i hasiči z Mořkova, Příbora a z Butovic. Naši hasiči v kategorii mladších žáků měli na startu dvě družstva, jedno chlapecké ve složení Daniel Volf, Dominik Horut, David Novobilský, Michael Bílek, Adam Rigole, Lukáš Hubr, Martin Boháč a jedno družstvo dívčí ve složení Agáta Papáková, Lucie Bayerová, Adéla Školoudíková, Monika Knopová, Emilie Sládková a Denisa Horáková.

Mimochodem, družstvo složené jen z malých holek je rarita, se kterou se z našeho okrsku můžeme pochlubit jenom my. Obě družstva předvedla krásné útoky, které zdárně dokončila, i když celkově skončila na sedmém a desátém místě. Pro nás byli vítězové. Tuto kategorii ovládli a zaslouženě vyhráli mladí hasiči ze Starojické Lhoty.

V kategorii starších žáků jsme měli družstvo ve složení Sebastian Šimčík, Daniel Ferda, Dalibor Zálešák, Ladislav Hájek, Dominik Haitl, Oldřich Borýsek a David Novobilský, který soutěžil v obou kategoriích a zastoupil tak nemocného Adriana Bílka. Naši kluci předvedli velice dobrý výkon, ale bohužel nakonec ve své kategorii obsadili nepopulární čtvrté místo. Vítězem této kategorie se stali mladí hasiči z Butovic.

Konkurence v obou kategoriích je stále větší a větší, družstev přibývá, což si myslím, že je velice dobře. Zapálení dětí pro hasičský sport je neskutečné. A když se dětem útok za mohutného povzbuzování publika podaří dokončit, člověku při pohledu na ně až zamrazí.

Doufám, že diváci, kteří se v sobotu přišli podívat, se dobře bavili a už se těší na příští rok.

Tomáš Horut
starosta SDH

Pověst o kapličce „Svatého kříže“ na Panském kopci

Za dávných časů, ještě před založením obce Bernartic, se od hřebenu Panského kopce od Salaše, až po dnešní čísla 58 a 51 k Potokům a k straně půlnoční až někde k Zábřehu, táhnul Starojických pánů hluboký, jedlový les, míchaný, hlavně pod hřebenem kopce, i borovicemi. Zbytek – lokalita „Boří“ – tam zůstal ještě do dob nedávných.

V tom lese a v tom čase prý se tam na žádost Starojického pána usadil uhlíř. Primitivně tam kácel stromy, stavěl milíře a pátil dřevěné uhlí, které posílal na potřebu měšťanům do Nového Jičína a prý i do Příbora.

Také prý nějak pálením dobýval černou smolu, kterou v dřevěných sudech (kadlubech) posílal na Starojický hrad do zásoby pro potřebu hájení se v případě vojenského obléhání hradu zvenčí.

Ten vzpomínaný uhlíř prý pocházel z Hůrky – v tom čase byla už obec Hůrka založena a také i prý pod Horeckým kopcem stávaly v tom čase milíře k pálení dřevěného uhlí. Jmenoval prý se Kočib a měl asi rodinu a přebýval v dřevěné chatrči poblíž chodníku, který se už tenkrát táhnul od „Hybokého“, dolinkou vzhůru, přes Panský kopec k Novému Jičínu. Chatrč prý stávala poblíž místa, kde dnes stojí kaplička.

On, ten uhlíř, prý tam měl mimo chatrč i pramenitou studánku a kousek od ní postavený dřevěný kříž. Tak ten uhlíř pomalu les kácel, uhlí pátil a tam v bázni boží i živořil – a les řídnu.

V ten čas, v třináctém věku, na žádost Starojické vrchnosti zakládá Bernát se svým lidem novou dědinu v přilehlém lese – Bernartice. Ten les si osadníci prostým způsobem rozdělili pro sebe na pásy od polností Horeckých k Šenovským. Zbytek lesa vykučili a spálili. Něco si nechali k stavbě srubových gruntů a les se pomalu měnil na pole a pastviny.

Také pro uhlíře ubývalo dřeva na pálení uhlí. Proto upustil od pálení a přidal se prý k lidu Bernátovu. Vybral si jeden pás pro založení gruntu. Vybral si pás, kde už stávala jeho chatrč se studánkou a křížem. Srubový grunt si postavil v místech dnešního čísla 60 a starou dřevěnou chatrč zboural. Pás mu přidělený na pole spravil a studánku s křížem vedle chodníku zachoval. A tak hospodařil – i později probíhající mor na gruntě rodina Kočibů prý přežila a na gruntě byla prý dvě stě let. Pak se jména a majitelé na gruntě poměnili. A od roku 1628 je na gruntě č. 60 už rodina Pavla Klose (z Loučky). Ale kříž se studánkou vedle chodníku všechny přežívá.

Až v čase, kdy na gruntě č. 60 je majitelem Martin Klos (r.1741 až 1776) ten starý a vetchý dřevěný kříž na svém poli kácí. Asi také proto, že ten dřevěný kříž se musel na tom povětrí často opravovat. A tak na tom samém místě při studánce staví zděnou kapličku, kterou pak zasvětil na památku zbouraného kříže: kaplička „Svatého kříže“.

Vedle kapličky místo upravil, lípu prý tam zasadil a studánku pěkně vyčistil a pro poutníky pěknou dřevěnou lávku k posezení opatřil. Prý tam pak bylo radost chvíli odpočinout.

A život šel dál ... Na Klosovém gruntě č. 60 se začalo potřebovat více vody. Tak přišlo do úvahy brát vodu ze záhumenních polí dřevěným vodovodním potrubím odtamtud. Bylo prý to ještě před první válkou.

A co se stalo? Pramenitá studánka u kapličky „Svatého kříže“ začala ztrácet vodu až vyschla. V běhu života se na to jaksi pozapomnělo a upravená studánka – ale už suchá – se pomalu ztrácela a dnes není po ní ani památky. Škoda.

I když se teď na těch statcích voda z polí nebere, voda se v místech studánky už neobjevila. Také ta zasazená lípa vzrostla v krásný, košatý strom, ale léty také byla poznamenaná stářím. Uvnitř byla dutá a v čase kolem roku 1985 se tam usadily včely, ty zdivočely a nikoho nepustily ke kapličce. Tož kdosi dostal nápad, dát do dutiny stromu slámu a tu zapálit. To se stalo, včely tam sice uhořely, ale také ubohá lípa byla zevnitř popálená. Čas ještě živořila, pak se větrem zlomila, zůstal jen pahýl.

Ale našel se občan – ochránce přírody – Dr. Miroslav Drlík z č. 38, který pahýl plechem ošetřil a také vybral pěknou mladou lípku u „Horákového“ obrázku, tu vykopal a odborně ji u kapličky zasadil (asi v roce 1990) a lípka pěkně roste.

Také kaplička „Svatého kříže“ věkem a také i nezájmem občanů chátrala. Ale v roce 1987 polská firma prováděla na Panském kopci stavební práce. Polští dělníci chodili kolem kapličky za prací a asi jim bylo chátrající kapličky líto – kapličky v tak pěkném prostředí – tak ji po své pracovní době z „ušetřeného“ materiálu opravili!

Z vyprávění Františka Klose, nar. 16.7.1835, zemřelého 12.10.1892 a jeho syna Františka Klose (řečeného Francek) nar. 17.9.1865 a zemřelého 23.5.1954 – oba z č. 60 zaznamenali někteří starší občané z horního konce obce.

On, ten p. Frant. Klos (starší) prý ještě vyprávěl, jak ojediněle nacházel na svých polích při práci ještě určité pozůstatky po vzpomínaném pálení milířů. Rád prý připomínal, že na celém horním konci dolů, až přes fojtovo pole je „zem“ černá a prý i lepší rodí a to proto, že je tam ještě popel z toho pálení uhlí!?

Opsáno z knihy Zaváté stopy od Leopolda Biskupa

Senioři komunikují

Tak se jmenuje příručka či pomůcka pro práci s počítačem. Nadační fond manželů Lívie a Václava Klausových připravil pro skupinu přihlášených seniorů v Bernarticích nad Odrou výuku. V našem kulturním domě se sešlo 13 seniorů (14. 5 – 17. 5. 2012). Část s počítačem pracovala již dříve, část ne. Vyučující nás seznámila nejprve se základními znaky a používáním teoreticky. Po tomto úvodu jsme každý na určeném počítači začali: ZAPNOUT, VYPNOUT, KLIKOUT, INTENRNET, VYHLEDAT, PROHLÍŽET, E-MAIL – VYTVOŘIT, PŘIHLÁSIT, ODHLÁSIT, NAPSAT, ODESLAT atd.

Každé dopoledne jsme pilně pracovali a to celé 4 dny. Vyučující byla skvělá – trpělivá, veselá, věnovala se nám na 100 %. Mnozí žáci základních i vyšších škol by si z naší píle mohli vzít příklad!

Experti z nás jistě nebudou, ale používat počítač budeme doma určitě všichni. Na závěr všichni účastníci obdrželi „Osvědčení o absolvování vzdělávacího kurzu ovládání a užívání osobních počítačů“.

Chtěla bych poděkovat obecnímu úřadu, že nám umožnil toto bezplatné vzdělávání.

Jarmila Prašivková

Jelikož jsem nikdy nepotřeboval na počítači pracovat a byla to tedy pro mne „velká neznámá“, využil jsem příležitosti přihlásit se do tohoto bezplatného kurzu. Byl jsem celkem nervózní, jak to zvládnu, ale přístup paní lektorky k nám starším byl velice vstřícný a individuální, takže na další den kurzu jsem se už dokonce těšil.

Myslím si, že každý z nás - účastníků - byl rád, že „do toho šel“. Hlavně mně těší, že se konečně mohu kontaktovat emailovou poštou se svými blízkými a kamarády.

Václav Bayer

Není problém počítač vlastnit, ale pochopit, jak se s ním pracuje. Děkuji obecnímu úřadu, že jsem se mohla zúčastnit kurzu pro začátečníky „Senioři komunikují“. Práci na počítači, která pro mne byla „španělskou vesnicí“, nás s nevšední obětavostí učila paní Jarka Kovalíková, která trpělivě vysvětlovala stále stejné dotazy, proč nejde to či ono... Docela jsme se bavili a nasmáli při vzájemné korespondenci. Snad mně po těchto čtyřech dnech kurzu v hlavě něco zůstalo.

Jana Šimíčková

Nevím, kdo se zasadil o to, aby právě v naší obci proběhl čtyřdenní kurz obsluhy PC „Senioři komunikují“, ale v každém případě mu patří za tento nápad poděkování. Pozn. redakce: byla to naše paní starostka

Kolik z nás, seniorů, si může říci, že se s tímto zázrakem informatiky umí dokonale potýkat a všemu rozumí? A tak jsem prožila čtyři májová dopoledne v příjemné atmosféře a ještě jsem se hodně nového naučila. Byla to dopoledne plná informací, ale také zábavy a smíchu. Vzájemná komunikace prostřednictvím PC doprovázená humornými poznámkami končila pochopitelně smíchem. Lektorka p. Kovalíková byla vstřícná a snažila se seč mohla. ☺

Jeden vzkaz nakonec: „Milí spolužáci, byla jsem mezi vámi moc ráda a ráda vás potkávám osobně i prostřednictvím emailů v PC“ ☺

Hana Holčáková

Oznámení o primici

Rádi bychom Vám oznámili, že se nám přiblížily očekávané dny kněžského svěcení a primiční mše svaté našeho jáhna a spoluobčana Jana Zelenky.

Svatost kněžství přijme náš jáhen Jan vkládáním rukou biskupa Františka Václava Lobkowicze v sobotu 30. června 2012 při mši svaté v 9:30 hodin v katedrále Božského Spasitele v Ostravě. Z naší farnosti je vypraven autobus. Primice (tj. první mše svatá novokněze), na kterou jste srdečně zváni, bude sloužena v bernatském kostele Navštívení Panny Marie v neděli 8. července v 15:00 hodin. Prosíme Vás zároveň o pochopení a velkou shovívavost, neboť při této příležitosti bude v obci zvýšený provoz a potřeba parkovacích míst pro přespolní účastníky.

Pro seznámení s naším budoucím novoknězem Vám přinášíme rozhovor, který nám náš jáhen ochotně poskytl.

Náš drahý Jendo, mohl bys nám přiblížit svou rodinu? Jak vzpomínáš na své dětství?

Narodil jsem se v dubnu 1985 do poněkud početnější rodiny, než bývá zvykem. Mám ještě dvě sestry a čtyři bratry. Všichni jsme vyrostli na statku, i když hospodařit začali rodiče až po revoluci. Ale i dříve jsme vždycky mívali prasata a nějakou tu kravku, proto o práci nebylo nikdy nouze. Nejraději vzpomínám na sušení sena na „Panském“. Dělalo se sice všechno ručně, ale byli jsme všichni pohromadě a mnohdy jsme si užili hodně srandy.

Naše rodina nebyla a není úplně ideální (ostatně, která je), ale výbavu do života jsem v ní dostal, myslím, víc než dobrou.

Jaké máš záliby?

Mojí největší zálibou se stalo to, co jsem v dětství tak trochu nenáviděl, totiž hudba. Hrával jsem na klavír, ale tehdy mě to nějak moc nebavilo a hlavně se mi nechtělo cvičit. Proto jsem s tím ke konci základní školy skončil, i když mě rodiče přemlouvali, abych pokračoval dál. O několik let později jsem se k hraní vrátil, i když už to nebyl v první řadě klavír. Chytla mě více kytara, protože jsem hrával i ve schůle na Arcibiskupském gymnáziu. Tam jsem mohl rozvíjet i zpěv v tamním sboru Ave, se kterým jsme jezdili i do zahraničí. V semináři jsem zase přišel na chuť gregoriánskému chorálu, který taky rád s některými spolubratry zpívám.

V neposlední řadě taky rád sportuji a putuji. V semináři jsem si velice oblíbil florbal a i nyní v Havířově mám možnost si ho s místními Orly zahrát.

To putování bych neřadil tak mezi sporty, jako spíše mezi projevy určité spirituality. Delších pěších - nebo cyklopoutí jsem absolvoval několik. Člověk při ní samozřejmě získává i tělesnou kondici, ale mnohem více při ní poporoste duchovně.

Jak jsi prožíval studijní léta na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži?

Tzv. „Ágěčko“ mi dalo hodně. Nejenom, že jsem tam získal hlubší vztah k hudbě, jak už jsem zmínil, ale hlavně to bylo místo, kde jsem mohl prožívat vztahy, které mě asi nejvíc formovaly. Nejintenzivnější to bylo asi mezi skauty, se kterými jsem trávil hodně volného času, a hodně jsme taky spolu zažili na různých víkendových výletech. To se prostě nedá popsat několika slovy.

Co nebo kdo stál u zrodu Tvého povolání?

Byl to Někdo, Koho jsem se učil poznávat z různých životních situací, v modlitbě atp. V otázce povolání jde o to rozvíjet hlubší osobní vztah k Bohu a učit se poznávat jeho vůli se mnou. Kdyby u zrodu povolání stál někdo nebo něco jiného, tak potom by byl člověk vedle a nemohl by být v životě šťastný. Ale přiznávám, že ony impulzy byly i skrze lidi, s kterými jsem se setkal, ale skoro nikdo z nich mi přímo neřekl, že bych měl jít tímto směrem. Obrazně bych to přirovnal k mozaice. Různobarevné kamínky představují právě ony impulzy z různých životních situací, setkání s lidmi, setkání s Bohem ve svátostech atp. Člověk není schopen vidět tu mozaiku hned. K tomu je potřebný časový odstup. Pokud se člověk snaží slyšet Boží hlas a plnit Jeho vůli, potom může poznávat, že On ve spolupráci se mnou tvoří nádhernou mozaiku. Ne že by člověk sám ji tvořil, ale musí dovolit Bohu, aby ji tvořil, jinak by vznikla nějaká hnusná slátanina.

Kdybych to měl shrnout podle toho, co jsem právě zmínil, tak u zrodu mého povolání bylo strašně moc lidí, kteří mi nějakým způsobem pomohli najít cestu k Bohu a nakonec i odpovědět na povolání ke kněžství.

Víme o Tobě, že jsi v minulém roce strávil jeden měsíc v USA. Jak ses tam dostal?

Do Ameriky jsem se dostal letadlem. Ale teď vážně. Každý rok tam mají možnost jet tři čerstvě vysvěcení jáhni na pozvání otce Stevena Nesrsty z Texasu. Tento výborný kněz je potomek Čechů, kteří do USA emigrovali ke konci devatenáctého století. Nejen on, ale i mnoho dalších podobných lidí mají velký zájem, aby byl nějaký kontakt s někým od nás. Mnoho z nich létají zase k nám. Otec Steven k nám lítá dokonce každoročně a objíždí také primice svých někdejších hostů. Možná ho budeme moci vidět i u nás v Bernarticích.

Slyšeli jsme, že jsi od texaských rodáků dostal dar, který použiješ při své primiční mši svaté. Můžeš nám to prozradit?

Ano, můžu. Jedná se o nádherný kalich, který jsme dostali (mí kolegové taky) ve farnosti sv. Bartoloměje nedaleko Houstonu. Otec Chovanec, který je tam farářem a který nás také několik dní hostil, nám je při jedné nedělní mši i požehnal. Ano, té dárcovské rodině jsem slíbil, že ten kalich použiji při primiční mši svaté.

Kde nyní působíš? Máš odtud nějaké humorné zážitky?

Momentálně působím ve farnostech sv. Anny a sv. Markéty v Havířově. Na faře jsme tři, tzn. já, kaplan P. Karel Rechtenberg a farář P. Marcel Krajzl. Zvláštností je, že fara se nachází na periferii města, takže do hlavní farnosti u sv. Anny je to něco přes čtyři kilometry. Na faře mám proto pocit, že jsem někde na vesnici a ne ve městě.

Smysl pro humor má hodně naše stará paní kostelnice. Ta má docela velké zdravotní problémy a bere to všechno vždycky s úsměvem. Když se jí jednou někdo zeptal, jak se jí daří, tak odpověděla, že se má sice špatně, ale dobře to snáší. Na tuto větu asi nikdy nezapomenu.

Kdo je Tvůj křestní a bířmovací patron? Čím jsou Ti blízcí?

Můj křestní patron je Jan Křtitel a sv. Pavel bířmovací. Zvláště svatý Jan je mi hodně blízký a je mým velkým vzorem. I proto se objeví na jednom s primičních obrázků. U něj lze totiž zřetelně vidět, co je úkolem každého křesťana a kněze obzvlášť: Připravovat cestu Pánu a ukazovat na něj celým svým životem.

Mohl bys nám na závěr říci svůj oblíbený úryvek z Písma svatého?

Jeden z mých nejoblíbenějších úryvků z Písma se nachází ve čtrnácté kapitole Janova evangelia, kdy Ježíš o sobě říká: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ Ten úryvek nám totiž říká podstatnou věc o životě s Kristem. Když se totiž opravdově k Němu přimkneme a nebudeme ve svém životě mít nic důležitějšího než Jeho samého, budeme mít vlastně všechno: Půjdeme tak správnou cestou, budeme v pravdě a budeme žít plnohodnotný život, který nekončí ani pozemskou smrtí.

Za přípravný kolektiv Pavel Haitl

Prázdniny jsou na dohled ...

Blíží se prázdniny, a i když chceme dny volna využít hlavně k odpočinku a různým radovánkám na suchu i ve vodě, nemůžeme bohužel zapomínat na to, že i o prázdninách musíme věnovat pozornost našim dětem a tomu, jak tráví svůj volný čas. Ne vždy se podaří pro děti vytvořit dostatečnou náplň pro volné dny a tak se zde objevuje prostor pro jejich fantazii a uskutečňování různých „hrdinských“ činů. Proto v případě, že ponecháváme děti úplně nebo částečně bez dozoru měli bychom myslet na to, abychom v jejich dosahu nenechávali zápalky, zapalovače, zábavnou pyrotechniku, svíčky nebo různé chemické přípravky, které by se mohly lehce stát předmětem experimentů a pokusů, které často končí požáry, úrazy nebo v nejhorších případech i smrtí. Důrazně upozornit děti na to, že plynové a elektrické sporáky a jiné elektrické spotřebiče nejsou určeny ke hraní. Aby si při odchodu z domu ověřily, zda jsou všechny elektrické a plynové spotřebiče vypnuty, zda jsou uzavřeny vodovodní kohoutky, zda jsou uzavřena okna a jestli při vycházení z bytu mají v ruce klíče.

Tato základní pravidla, která by samozřejmě měla platit nejen pro děti, ale i dospělí, mohou alespoň částečně zamezit nebezpečí vzniku požáru a případnému zranění nebo usmrcení osob a ke škodám na majetku.

Všichni bychom dále měli mít v paměti zásady pro rozdělování ohně nejen na vyhrazeném tábořišti:

- oheň rozdělovat vždy za přítomnosti dospělé osoby,
- nikdy nezapalovat oheň v blízkosti lesa (50 m),
- nikdy nerozdělovat oheň za extrémního počasí, např. za silného větru nebo extrémního sucha,
- nikdy neponechávat oheň bez dozoru,
- mít k dispozici dostatečné množství vlastní vody k uhašení ohně pro případ, že je oheň rozdělán v místě, kde není žádný vodní zdroj,
- nenechávat mladší sourozence a kamarády, aby si hráli nebo seděli v blízkosti ohně (nebezpečí vznícení šatstva),
- do ohně nikdy neházet jakékoliv výbušné předměty (zábavná pyrotechnika, nádoby od sprejů apod.),
- oheň neroznášet po okolí (např. na zapálené větvi),
- oheň vždy pečlivě uhasit dostatečným množstvím vody a ujistit se, že nehrozí jeho samovolné rozhoření.

Samozřejmě, že zdaleka nelze vyjmenovat všechna nebezpečí, která na děti o prázdninách čekají, ale jako rodiče bychom se měli pokusit své děti na možné nástrahy upozornit a varovat je před nimi.

A co my dospělí?

Nezapomínejme, že ponechání dítěte nebo zvířete ve vozidle v horkých letních dnech je doslova hazard s jejich zdravím nebo dokonce životem a že plynový zapalovač položený volně za oknem vozidla je následkem přehřátí častou příčinou požáru vozidla. Na bezpečnost v letních měsících bychom měli myslet při každé činnosti spojené například s opékáním, grilováním a dále rovněž při manipulaci s hořlavými kapalinami při natírání, lakování apod., kdy vlivem teplého počasí dochází k odpařování a rychlejšímu vzniku výbušné koncentrace. A v případě, že se stanete přímými účastníky nebo svědky požáru nebo jiné mimořádné události, volejte hasiče na linku 150 nebo 112.

Spokojené, radostné a hlavně bezpečné léto přejí hasiči HZS MSK, územního odboru Nový Jičín.

nprap. Dagmar Benešová
vrchní inspektorka – výchova obyvatelstva
Hasičský záchranný sbor
Moravskoslezského kraje
územní odbor Nový Jičín

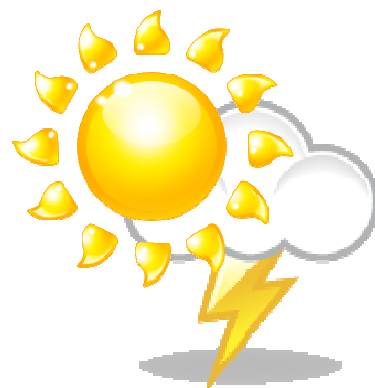
PROJEKCE HAITLOVÁ LIBUŠE

návrh a zpracování projektové dokumentace všech druhů staveb

Libuše Haitlová
Bernartice nad Odrou 238
736 269 343
ha.projekt@gmail.com

Pranostiky na červen

Červen studený, sedlák krčí rameny.
Medardovy mrazy vinné révy nepokazí.
Na svatého Antonína broušení kos započíná.
Když v červnu severní větry vějí, tu se bouřky opozdělí.
V červnu deštivo a chladno způsobí rok neúrodný snadno.
Na svatého Jana jahody do džbána.
Do svatého Jana ovísek, po svatém Janě oves.
Radši čerta než hřib před svatým Janem viděti, to se stele k hladu.
Když dne ubývá, horka přibývá.

Svatojánská noc

Den, kdy slunce dosahuje svého vrcholu na obloze i ve své síle, se nazývá letní slunovrat. Nastává 21. června a od tohoto dne slunce pomalu slábne. Lidé se odjakživa snažili slunci dodávat sílu a moc a tak vznikla původní pohanská oslava. Zapalovaly se ohně, protože se věřilo, že teplo a světlo z ohně pomůže slunci sílu opět navrátit.

Přicházející noc byla spojena s mnoha magickými obřady. Naši předkové věřili, že v temné noci ožívají tajemné síly, které strážejí poklady země. Byli to hlavně čerti, divoženky, bludičky a čarodějnice.

Kdo chtěl v tuto noc najít poklad, nesměl překročit bludný kořen, neboť by zabloudil. Nepoctiví a zlí lidé se báli bludiček (bludných světýlek), které je lákaly do bažin. Věřilo se, že jsou to duše zemřelých nepokřtěných dětí, které tančí po lukách, lesích i bažinách. Však člověk s dobrým srdcem se jich nemusel obávat. Naopak mu pomohly najít v noci poklad. Poklad se nejčastěji ukrýval ve skále nebo hluboko v zemi. Místo se odkrývalo pomocí květu kapradiny, jenž kvetla přesně o půlnoci. A člověk si mohl odnést z pokladu jen tolik, kolik unesl. Jinak byl zlými mocnostmi krutě potrestán.

Oslava slunovratu byla natolik silná, že odolávala snahám církve o její vymýcení. A když se ji nakonec nepodařilo zakázat, církve ji přijala a dala jí nové jméno – Svatojánská noc. V tomto období se slaví výročí narození světce Jana Křtitele.

Věra Košťálová

KONTAKTNÍ INFORMACE

Mgr. Dana Klosová, starostka obce

Tel.: +420 556 715 215

E-mail: starostka@bernarticenadodrou.cz

Obecní úřad:

Tel.: +420 556 708 522

Fax: +420 556 708 522

E-mail: obec@bernarticenadodrou.cz

www.bernarticenadodrou.cz

